

Nú endaði hann í runudíkinum

Leingi reið hann niðarlega, hann Pauli. Legði seg við móruholið at grugga. Men hesaferð endaði hann í runudíkinum.

Har tykist hann nú hava alt tað lóður, honum hígartil hefur trotið.

Rávuðsakin er farin aftur, har er háláð í land, men runubløkini um Ólav Halga og Leiv Øssursson fúka í allar ættir.

Hann sigur meg hava lagt hart út fyri at prógva, at Bjarnoy er minst 5 mill. kr. verður.

Møsn!

Havi sagt, at so leingi tað ikki er prógvað, at hann er væl minni enn 5 mill. kr. verður í tí handli, gjørdur er, fær landsstýrið ikki broytt støðu.

Nú Ólav Halgi, í hvussu er, er meir enn 3,3 mill. kr. verður, tó eitt serligt endamál, havi eg undir borðinum latið kenningum og familju duld virði fyri 1-2 mill. kr. (tí bert eg visti fyri tveimum árum síðani, at teir vildu blíva so nógv verdir).

Nú rapar samanhengið millum tey einstøku málini fyri honum.

Hvi sigur hann ikki sum er, at ymisk skip eru ymiskt verd til ymsa tíð, alt eftir tí endamáli, menn skulu nýta skipini til.

— — —

Tað var ábyrgdarstjórin á Dimmu, sum tosaði um »lævest tænkiligt polemiskt plan«.

Á hasum »plani« tjakist eg ikki við Paula Ellefsen, men spyrji, nú hann hevur skuldet og seinni drigið í land við at siga, at hann ikki hevur skuldet:

Skuldsetur tú Pauli meg fyri at hava vilja dult eina roynd at snýta landskassan? Ja ella nei?

Er svarið ja, mugu aðrar avleiðingar enn blaðskrivning standast av hesum.

Er svarið nei. Hvat møsnar tú so framhaldandi um?

Í Tinganesi, 12.10.-1975.

Atli P. Dam.

Um skrokkamálið:

Opið kjak

Væl er spurt

Pauli Ellefsen sigur, at í málinum um Bjarnoy II og skrokkin, hevur hann bert sett spurningar, men væl er spurt.

Kjartan Mohr fær, ið hvussu er tað burtur úr tí, at Pauli Ellefsen hevur greitt væl og virðiliga frá øllum, ið fram er farið í málinum. Og tað eru helst fleiri enn Kjartan Mohr, ið hava fingið hesa uppfatan.

Tað, ið er hent, er hetta. Á nýggjáraðum vóru nøkur skip til sølu gjøgnum Carlsvik shipping, eisini nýbygningar, og seljararnir vóru hugaðir at taka brúkt skip sum partvís gjald. Hetta fekk okkara áhuga, vit kravdu 5.000.000 fyri Bjarnoy II, og vit gera vart við, at her var ongantíð talan um nakran annan pris. Vit høvdu møguleika at byggja hann um til rejubát fyri uml. 8.000.000 kr., hann hevði tá komið at staðið okkum í uml. 12.000.000 kr., meðan søluvirðið hevði verið út ímóti 20.000.000 ella kanska meir. Harumframt var hann óivað besti idnaðartrolari í Føroyum, so 5.000.000 kr. var avgjørt tað lægsta, vit kundu selja hann fyri.

Siðan varð farið at byggja at hesum skipum, ið vóru til

sølu. Skrokkurin, ið nú liggur á Skála, mettu vit vera væl egnaðan til rejubát. Vit høvdu tilboð uppá umbygging av Bjarnoy II, so at út frá tí var ikki so torført at gera metingar.

Seljarin av skrokkinum kravdi 12.300.000 kr. Eftir at hava fingið fast og bindandi tilboð uppá liðugtgering frá fleiri skipasmíðjum góðtøku vit prísina á skrokkinum út frá tí, hann kom at kosta sum liðugur rejubátur. Vit hava áður greitt frá í blaðunum, hvussu figging er fingin til vega, og tað sigur ikki so litið um, hvat peningastovnarir meta virði. Siðan er tað margháttliga hent, at ein figgjarnevndarlímur er farin at illgita og skapa ósing. Og tað hann leggur okkum og aprar undir við allari sinari illgrunaskrivning, má hann sjálvur svara fyri.

Einstaðni í skrivning spyr P.E., hvi lögmaður ikki greiðir frá, hvussu nógv vit hava hevað úr felagnum, meðan skipið sigldi 2 mill. eftir hæli. Hetta fara vit at biðja Paula Ellefsen svara, tí hetta er okkum ókent.

12.10.1976
vegna P/f Rávan
A. Absalonsen

við-merkingar

Orð halda vit

Dimmalætting hevur í oddagrein undrast á, at bert 14. september fult út stuðul landsstýrið, meðan Dagblaðið og Sosialurin eisini hava atfinningar. Um hetta skrivar 14. m.a.

Rangvørgt hevði tað verið at hugsað, at hvørt smátung er rætt, ið landsstýrið ger. Slik mistøk sum bann móti pikadekkum, ið onkur landsstýrismaður kann finna uppá at gera, hoyra nú einaferð til lívsins leik, har hann ið einki ger ei heldur ger mistøk. Sum heild vilja vit tó meta, at hetta landsstýrið hevur ríkið ein skilgáðan politikk, og vit skulu lova Dimmu, at vit skulu vera til reiðar við teimum neyðugu atfinningum, um so ikki verður.

Uppgávan frá andstøðuni er at finnst at, og helst eisini at ráðgeva einum meiriluta. Hígartil kann sigast, at andstøðan hevur verið orkulitil og beinleiðis ódugilig og ábyrgdarleys. Marius og Kjartan, tey bæði gamlamennini, smámána í sinum lagi, men unga vón smabandsmanna, Pauli Ellefsen, fyllir Dimmalætting við meira ella minni grundaðum grenji uttan nøkur sum helst perspektivir.

Kom suður Pauli, og vit skulu greina tær allar spurningar um Leiv Øssursson

Nú tað sær út til, at øll figgjarlig vðurskifti hjá familjulímunum hjá teim stríðandi politikkarunum skulu leggjast í alment ljós, skal eg beinanvegin siga, at hóast hetta er heldur óvanligt, ja hígartil óhoyrt í føroyskum politikki, so havi eg einki imóti at so verður gjørt. Havi einki at smæðast yvir.

Pauli Ellefsen kann vera visur í, at hann frá mær skal fáa greitt besked um hvørt nikkl og prikk í felagnum, sum rekur Leiv Øssursson. Er nakað, hann her suðuri fær at vita, sum hann heldur, hevur almannan áhuga, skal hann eisini hava lovi at almannakunnger tað.

Hann skrivar 12.10. at bróðir lögmanns hevur fingið so stórvingna gávu frá landsstýrinum, at møguleika eru virði fyri milliónir við vilja og vitandi latnar okkum undir borðinum.

Áðrenn hendan fjøður gerst til rituvíkisfenað, vil eg greiða frá, undir hvørjum umstøðum vit vóru nøyddir at keypa Leiv Øssursson.

Pauli Ellefsen kundi eisini spurt teir báðar sambandslandsstýrismenninar Eli Nolsøe og P. F. Christiansen um hetta, tí vit keyptu bátni í september 1974 áðrenn teir lögdu frá sær.

Í 1973 og 74 arbeiddu borgararnir á Tvøroyri fyri at reisa eitt flakavirki. Munandi eginpeningur varð fingin til vega, men lán gekk trekt at fáa, serliga frá Egnudviklingsfondet. Hetta komst m.a. av, at búskaparráðið metti, at rávøgrundarlagið var ov tepurt við bert tveimum linuskipum afturat deksbátunum og smábátunum her. Búskaparráðið metti, at ein trolari (sum t.d. L. Øssursson) var neyðugur afturat. Teir roknaðu við, at

hann kundi veiða 15-1600 tons av ráfiski.

Áhugi var ikki her á plássinum fyri at keypa trolaran til hetta endamál, tí eingin hevði tað álit á L. Øssursson, at hann fór at greiða sínar skyldur í ísfiski.

Flakavirkið orkaði ikki at keypa.

Vit vóru so nakrir, sum átóku okkum at loysa virkið frá hesi treyt, og roknaðu vit við, at hendað bát, sum figgjarnevndin ikki longur vildi lata Eli Nolsøe nýta til fiskiroyndir, fingi vit bíliga.

Men gakk.

Vágbingur, sum frammanundan var seldur fyri 1,9 mill. kr. hevði roynst so hampuliga í idnaðarveidu, at tvey onnur feleg buðu saman við okkum, og vit endaðu uppi á 2,5 mill. kr.

Virkið var ikki liðugt, tí fóru vit ikki á ísfisk, men fyríbils í idnaðarveidu.

Byrjunnartrupulleikar nír vóru nógvir, óhappini mong, tí tær greiðir (netatrúmlan), landsstýrið hevði sett í, vóru skeivt monteraðar, hartil fall prisurin stóðugt. Seinast í februar 1975 høvdu vit tí siglt nøkur hundrað túsund eftir hæli, og tá vit so mistu skiparan, bleiv báturin liggjandi (sum meginparturin av idnaðarflotanum).

Kortini hevði báturin tænt tí endamáli, at flakavirkið hevði fingið lánjättanir, men seinkanin í útvið 1 ár gjørdi virkið umleið 2 mill. kr. dýrari, og hartil bleiv tað nógv minni enn ætlað.

Min lutur í hesum »gullklumpi« var, at eg átti 30.000 kr. av 300.000 kr., sum vanligur partaeigari. Eg sat ikki í nevndini, men var skjótt saman við hinum ábyrgdum stórar skuld.

Framhald á síðu 9

Meinigkeitshúsið í Havn

Ikki sort av kjaki hevur verið um meinigkeitshúsið í Havn. Bæði á býráðs-, nevndarfundum og í blaðunum. Á seinasta býráðsfundi varð málið útsett til aftaná býráðsvalið komandi eftir uppskoti frá Jákup Suna Jacobsen. Um málið skrivar ein partur í stríðinum, Sofus Sivertsen, m.a.: Tað var kastað eftir mær á býráðsfundinum frá Jákup Suna Jacobsen, at eg bert vildi hava hetta mál at rumbula við upp undir býráðsvalið.

Nei, Jákup Suni, eg ynski ikki at rumbula við hesum máli, men eg vil leggja alla mína orku í at kempa imóti teimum antikristiligu kreftum, sum eru við at sníkja seg inn í okkara fólk, og sum tykist mær, at tú hevur gjørt teg til forkemparáa fyri.

Hetta mál hevur fingið eina so ljóta viðferð av vissum býráðslimum, at mær tykist at reir eru óverdigar at sita í býráðnum og tekna firmað Tórshavnar Kommuna.